

Männer, die mit Namen genannt sind. (18) Und die ganze Gemeinde versammelten sie am ersten des zweiten Monats und sie ließen sich in die Geburtslisten zeichnen, nach ihren Geschlechtern und Stammhäusern, durch das Zählen der Namen vom zwanzigsten Jahre und darüber nach den Köpfen. (19) So wie der Ewige dem Mosche geboten und er musterte sie in der Wüste Sinai. (20) Da waren die Söhne Reuben, des Erstgeborenen Israels, die Verzeichneten nach ihren Geschlechtern, nach ihren Stammhäusern, durch das Zählen der Namen nach ihren Köpfen, alles Männliche vom zwanzigsten Jahre und darüber, alle die zum Heere auszogen. (21) Die Gemusterten vom Stamme Reuben sechs und vierzig tausend fünf hundert. (22) Die Söhne Schimeon, die Verzeichneten nach ihren Geschlechtern, nach ihren Stammhäusern, die Gemusterten durch das Zählen der Namen, nach ihren Köpfen, alle Männlichen vom zwanzigsten Jahre und darüber, alle die zum Heere auszogen. (23) Die Gemusterten vom Stamme Schimeon neun

אשר נקבו בשמות: (יח) ואת כל-
העדה הקהילו באחד לתדש השני
ויתלדו על-משפחתם לבית אבתם
במספר שמות מִבֵּן עשרים שנה
ומעלה לגלגלתם: (יט) באשר צוה
יהוה את-משה ויפקדם במדבר סיני:
ס שני (כ) ויהיו בני-ראובן בֶּכֶר ישראל
תולדתם למשפחותם לבית אבתם
במספר שמות לגלגלתם כל-זכר מִבֵּן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
(כא) פקדיהם למטה ראובן ששה
וארבעים אלף וחמש מאות: פ (כב)
לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית
אבתם פקדו במספר שמות לגלגלתם
כל-זכר מִבֵּן עשרים שנה ומעלה כל

רש"י

אשר נקבו • לו • באן בשמות: (יח) ויתלדו על ויתלדו על (18) 1) משפחותם. הביאו ספרי. יחסייהם ועירי חוקת לידתם. Sie brachten ihre Familien-Register mit, und die Zeugen ihrer Geburt, um sich dann dem Stamme nach ein-

1) Anm. דוקים החסיר פה כוונת רש"י ז"ל. והוא כי ידוע שהיבט נקבו כאן בצכין. והר"ר דוקים החסיר פה כוונת רש"י ז"ל. והוא כי ידוע שהיבט נקבו כאן בצכין. כמעט, במקום נקבו, ולא סכאמר על עשה ואשר, כ"א סנקבו ונועדו על אחריים, והם הסכאורים והנקבים כאן [לו למטה] בשמות, והאנשים האלה הם הי"ב נשיאים הסאורים פה למטה, וכן לא נכר שוע (איוב ל"ד י"ע) ודומיות.

הפטרת מטות

בנימן: (ג) אשר הנה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בן אמון מלך
יהודה בשלש עשרה שנה למלכו: (ג) ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה עדיהם עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך
יהודה עד גלות ירושלם בחדש החמישי: (ד) ויהי דבר יהוה אל
לאמר: (ה) בטרים אצרה בבטן ידעתיה ובטרים תצא מרחם הקדושתיה
גבוא לגוים נתתיה: (ו) ואמר אהיה אדני יהוה הנה לא ידעתי דבר
פירגער אנכי: (ז) ויאמר יהוה אלי אל תאמר גער אנכי כי על כל
אשר אשלחה מלך ואת כל אשר אצוה תדבר: (ח) אל תירא מפניהם
כיראתך אני להצלה נאם יהוה: (ט) וישלח יהוה את ידו ונגע על
פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפיה: (י) ראה הפקדתיך ו
היום הזה על הגוים ועל הממלכות לגתוש ולגתוץ ולהאבד ולהרוס
לבנות ולנטוע: (יא) ויהי דבר יהוה אלן לאמר מה אתה ראה ורמיהו
ואמר מקל שקד אני ראה: (יב) ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כיר
שקד אני על דברי לעשותו: (יג) ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר
מה אתה ראה ואמר סיר גפוח אני ראה ופניו מפני צפונה: (יד)
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל ישובי הארץ: (טו) כי ו
הנני קרא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש
בסאו פתח ו שערי ירושלם ועל כל חומתיה סביב ועל כל ערי
יהודה: (טז) ודברתי משפטי אותם על כל רעתם אשר עזבוני ונקטרו
לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם: (יז) ואתה תאזור מתניה
ונקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי אצוה אל תחת מפניהם
פן אחתה לפנייהם: (יח) ואני הנה נתתיה היום לעיר מבצר ולעמוד
ברזל ולחומת נחשת על כל הארץ למלכי יהודה לשריה לבחניה
ולעם הארץ: (יט) ונלחמו אליה ולא יוכלו לה כיראתך אני נאם
יהוה להצילה: ב (כ) ויהי דבר יהוה אלי לאמר: (כא) הלוך וקראת
באזני ירושלם לאמר ביה אמר יהוה זכרתי לה חסד נעוניתך אהבת
פלולותיך לבתך אחי במדבר בארץ לא זרועה: (כב) קדש ישראל
ליהוה ראשית תבואתה כל אכליו ואשמו רעה תבא אליהם
נאם יהוה

הפטרת מסעי

(בירמיה ב' ד' עד כ"ט)

(ד) שמעו דבר יהוה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל: